

Rally Amsterdam > Beijing 2006

De slogan "Once in a life-time" is van toepassing op deelname aan deze rally. Door 1 jaar voor de startdatum **JA** te zeggen, had ik voldoende tijd om aan de eisen die aan de deelname gesteld werden, te voldoen. Een auto van vóór 1975 was het criterium en ik heb zo'n auto, namelijk een **Daimler SP 250** van bouwjaar 1960. In bezit sinds 1978. Het is mijn 2e Daimler (Dart) SP250. In 1967 was ik reeds in Joegoslavië met die auto op vakantie geweest en de route die ons nu te wachten stond met wegen zoals we die toen in het binnenland van **Joegoslavië** tegen kwamen - namelijk veel onverharde wegen - maakte dat we dit avontuur wel wilden aangaan. Aanpassen van de Daimler met een aantal voorzieningen, zoals trekhaak, voor en achter verstralers, luchthoorn, achteruitrijverlichting, tripmaster etc. daar was ruimschoots de tijd voor. Tevens was een revisie van de V8 motor noodzakelijk. Kortom alle voorzieningen waren op tijd klaar en op naar de start in Amsterdam. Daar werden de auto's de dag voor vertrek technisch gekeurd en van reclame-stickers voorzien.

Op 14 juli vertrok de karavaan van 85 deelnemers en een ploeg van volgauto's uitgezwaaid door kennissen en familieleden vanaf **de Dam** in Amsterdam voor de eerste etappe naar **Mainz**; een afstand van 500 km. Wij hebben startnummer **16** toebedeeld gekregen. Dagelijks ontvangt ieder Team een uitgebreid routeboek en de navigator - *in mijn geval mijn echtgenote* - de taak de juiste weg aan te geven. Iedere dag natuurlijk een nieuwe locatie voor lunch en 's avonds hotel met diner etc. Bij aankomst in Mainz bereikte ons het bericht dat reeds één équipe een fataal ongeluk met hun auto had; de auto was dermate beschadigd dat de rally voor dit team helaas over was.

Dag 2 rijden we vervolgens naar **Linz** 635 km. Met startnummer 16 moeten we vroeg starten; uiteraard na een lekker ontbijt, echter de snelheid is niet zodanig dat je de 100 km per uur kan halen; de wegen zijn vandaag nog okay. Aankomst om ca. 18.00 uur, dus gemiddelde snelheid, inclusief lunch is ongeveer 60 km/uur. Er volgen dagen dat we dat bij lange na niet zullen halen !!!

Dag 3 **Linz / Szeged** > die dag 615 km door Hongarije gereden met een lunch aan het Balaton meer; mooi land met redelijke wegen. Parkeren bij hotel, geen afgesloten terrein! We dienen 25 dollar per auto te betalen voor beveiliging.

Op dag 4 naar **Bucharest**: 675 km. Roemenië is een arm land. Onderweg waren de spoorwegovergangen met onze lage sportwagen bijna niet te nemen! Temperatuur boven de 20 graden en dus rijden we iedere dag met open kap en hebben daardoor een mooi uitzicht op de omgeving. Onderweg - met Bucharest in het vizier - dienen we te stoppen. Waarom ?? De weg zou te gevaarlijk zijn door vallende rotsblokken. Echter op weg naar de hoofdstad geen rotsblok gezien! We werden begeleid door meerdere politieauto's !!!! Het zou onderweg vaker voorkomen dat we door politie werden begeleid.

Dag 5. Bij het verlaten van Budapest dienen we ons voor vertrek op last van de politie in rijen op te stellen. De wegen om vervolgens de stad te verlaten waren bijna onbegaanbaar. Door gaten in de weg moet ik er zig-zag-ent zien weg te komen en dan de aanblik van woonkazernes uit de Sovjet tijd...

Dag 6. Op naar **Istanbul**: 675 km met een rustdag in het vooruitzicht. Mooi hotel midden in de stad.

Het routeboek geeft gelukkig de juiste route aan door de stad. Je moet je realiseren dat de plaats-namen enzo niet in het Westers zijn aangegeven. Rustdag gebruikt om onder andere de grote moskee te bezoeken; zo kom je nog eens ergens !!!! De temperatuur loopt op, zonnebrand is geen luxe. We worden wel door de begeleiding op ons hart gedrukt om iedere dag voldoende water te drinken; zeker als we meer in oostelijke richting gaan en de temperatuur alsmar oploopt.

Dag 7. Etappe door Turkije. **Istanbul > Ankara**: 510 km. Prachtige berglandschappen met bergen in meerdere kleuren. Wat is dit land groot!

Dag 8. **Ankara > Trabzon**. Hoe meer oostelijk we in Turkije komen, door kleinere plaatsen, zien we veel vrouwen in het zwart; helemaal bedekt en langs de weg volop minaretten. Als je onderweg maar even stopt om koffie te drinken, staan er meteen een tiental mensen om de auto heen. Ze willen een foto nemen zittend achter het stuur, dus maar niet meteen naar binnen. Onderweg wat motregen en we arriveren laat bij het hotel.

Dag 9. **Trabzon > Tbilizi**: 580 km. We rijden een tijdje langs de kust van de Zwarte Zee. Je krijgt bijna een Riviera gevoel echter veel verwaarloosde huizen, toch mooi om te zien. Bij grensovergang worden we in het nederlands verwelkomt door de hollandse echtgenote van de president van Georgie. Een herademing om hier te rijden geen gesluierde vrouwen en minaretten meer. Tbilizi is een westerse stad. we hadden wederom een goed hotel.

Dag 10. Op naar **Baku**; wederom 580 km. **Azerbeidzjan** is één van de oudere olieproducerende landen. Bijeenkomst op een groot plein in de stad; reeds meerdere keren op tv gezien. Ik heb nog nooit van **Baku** gehoord.

Dag 11. We hebben de auto's naar een ferry-boot in de haven gebracht. Een oud vehikel - nog uit de Sovjet tijd - aan boord is er geen accommodatie voor personenvervoer. En dus worden we op het vliegtuig gezet om de **Kaspische** zee over te steken naar **Turkmenistan**. De volgende ochtend is het de bedoeling dat we onze weg vervolgen. Echter dag 12 wordt een extra vrije dag! De ferry komt maar niet opdagen, het heette er was storm op het meer, maar we denken eerder aan panne, gezien de staat van de ferry !!! Dus werd het een dag aan de rand van het zwembad van het hotel, dat speciaal voor ons geopend was.

Dag 13. Op naar **Ashgabat**. Het wordt een tocht in de hitte door de woestijn. Ons wordt dus ingeprent veel te drinken! Wel zo'n 5 liter per dag. Wij rijden ook steeds met geopende kap. Door de woestijn loopt een gräffelweg; kilometers lang zonder een kip tegen te komen. Met een hele enkele nederzetting

onderweg. En langs de weg liepen leidingen voor transport van olie. Op een zeker moment lopen er ineens een stuk of wat kamelen naast ons, zo maar in het wild. Ook op tijd tanken is van belang !! Voor 5 dollar een volle tank !!!! **Ashgabat** is de hoofdstad van **Turkmenistan** en bij het diner die avond zijn meerdere hotemetoten uit omliggende landen present. O.a. een minister uit Iran. Het is een luxe hotel. Annemieke en ik hebben een kamer en-suite met 2 tv's waar slechts 2 stations op zijn te ontvangen. Mar wel een badkamer met gouden kranen. Het is een hotel voor gasten van de president !!!

Aardig om te vermelden is dat de weg waaraan het hotel is gevestigd deze enige tijd in de ochtend en avond wordt afgesloten, zodat de president ongehinderd naar zijn kantoor kan!!

Dag 14. **Ashgabat > Bukhara**. Wederom een woestijndag met temperatuur die tot bijna 50 graden oploopt. Zeer vroeg gestart > we dienen 760 km te overbruggen. Zo komen we in **Uzbekistan** terecht. Er is een groot aantal deelnemers die ziek zijn.

Dag 15. Van **Bukhara** naar **Tashkent**: 690 km. Onderweg een fantastische lunch in **Samarkand** aan het beroemde Registanplein met uitzicht op grote Islamitische gebouwen, opgetrokken uit blauwe tegels. Ik ontbijt snel om nog even de gebouwen goed te kunnen bekijken. In **Tashkent** worden we feestelijk ingehaald door een massa mensen. Met muzikale ontvangst bij het hotel. Er moet op grote schaal gesleuteld worden. Wel op tijd naar bed.

Dag 16. Een dubbele etappe. **Tashkent > Bishkek** en door naar **Almaty**. Totaal 822 km. Onderweg naar **Kirgizistan** loopt er een wiel af. Wel een raar gevoel: auto zwabbert en een wiel haalt je rechts in en duikt de bosjes in. Wiel opgezocht en gevonden, reserve wiel gemonteerd en wat blijkt: de moeren zitten nog vast, maar de gaten van het wiel zijn uitgelubberd !!!! In **Bishkek** laten we de volgende ochtend meerdere wielen uit voorzorg lassen. Er zijn nog 2 wielen die ook scheurtjes vertonen. Daardoor overnachten we in een hotel in **Bishkek**, terwijl de rest doorrijdt naar **Almaty**.

Dag 17. Na het lassen gaan we alleen op weg naar **Almaty**. We komen vroeg aan bij het hotel en hebben slechts 240 km gereden. We krijgen van de techneuten het advies om het slechte wiel toch maar te behouden; je weet immers maar nooit! Overigens hebben we wel 2 reservewielen bij ons!!! Het is een rustdag en velen dienen te sleutelen. s'Avonds diner en na afloop vuurwerk dat aangeboden wordt door de Nederlandse Ambassade.

Dag 18. **Almaty (Kazakstan)** naar **Yining** (China). Daar slaat wederom het noodlot toe. Vastgelopen differentieel. Onze Daimler wordt op de aanhanger van de bezemwagen geladen en steekt zo de grens naar China over. De grens overkomen naar China duurt overigens nogal lang en het is er 40 graden in de schaduw. Het wordt goedge maakt door de feestelijke ontvangst door rijen mensen en kinderen, verkleed en met vlaggetjes zwaaiend, langs de weg naar het hotel.

Dag 19. We brengen de auto ter reparatie naar de garage. Daar blijkt echter dat

er nog weer wielen met scheurtjes zijn. We besluiten niet verder te gaan en met pijn in het hart en dikke tranen dat het zo moet eindigen... We takelen de auto op een vrachtauto - eentje uit het Sovjet tijdperk - en wij rijden mee naar **Uramaki**; een rit van 16,5 uur > van 15.30 uur 's middags tot 07.55 uur de volgende dag...

Er wordt voor ons een hotel geregeld en daar verblijven we de dagen 20, 21, 22 en 23. We brengen de auto naar een transporteur die het transport naar de haven van **Beijing** gaat verzorgen. In **Urumqi** zijn we vrij om te doen wat we willen en gaan o.a. naar museum en de markt.

Dag 24. De vlucht naar **Beijing** neemt zo'n 3 uur. in beslag. Er wordt voor ons een hotel voor ons geregeld voor een zeer vriendelijke Chinese prijs. Midden in het centrum op loopafstand van restaurants, winkels en het plein van de **Hemelse Vrede**. Geld pinnen is een probleem; na 4 banken vind ik er een waar ik Chinees geld kan pinnen.

Dag 25, 26 en 27. Verblijf in **Peking** met bezoek aan **Summer-palace**, de Verboden stad en eten in een restaurant waar je moet aanwijzen wat je wil eten!!!

Op dag 27 verhuizen we naar het rally hotel en de volgende (dag 28) samen met familieleden van overige deelnemers in een bus naar de finish. Die was 80 km verder In **Badaling** bij de Chinese muur.Het is fijn om diverse medereizigers te zien finishen. 's Avonds is er het Gala-diner en de prijsuitreiking in het rally-hotel '**Hotel Beijing**'.

De volgende dag worden de auto's naar de haven gereden; een tocht van niet 100 km maar 180 km en daar is inmiddels ook onze Daimler SP250 gearriveerd. De auto's worden per schip terug naar Nederland getransporteerd. Na een tocht van zeker 2 maanden halen we de Daimler in de haven van Rotterdam op.

Al met al was het een bijzondere levenservaring die we voor geen goud hadden willen missen en doordat we enige dagen op ons zelf waren aangewezen, hebben we bijzondere dingen gezien. De provincie **Xjang** is nu vooral in het nieuws, omdat er 1.000.000 mensen in concentratiekampen heropgevoed worden !!!!! Terwijl die provincie in begin 1900 nog een zelfstandig land was...

We hebben onlangs **Auschwitz** bezocht en daar was een kamp van 100.000 gevangenen !!!!! Als je dát afzet tegen de getallen in China wordt je er heel stil van !

Blaricum, 2006.

Harm en Annemieke Kremer

Daimler SP 250 - bouwjaar 1960 - Startnummer 16.